

Kraków 07.06.2022

Kult relikwii zajmuje ważne miejsce w pogłębianiu pobożności osobistej i wspólnotowej ludzi wierzących w Jezusa Chrystusa. Mają one niewątpliwie symboliczny charakter dla tych wszystkich, którzy odwołują się do rzeczywistości wiary. Można powiedzieć, że stanowią one wyraz określonej identyfikacji religijnej, zaś doświadczenie religijne indywidualne i zbiorowe związane jest mocno z ich kultem.

W związku z tym istniała potrzeba dokonania przeglądu posiadanych relikwii przez poszczególne parafie diecezji bielsko-żywieckiej zarówno na przestrzeni historii przed jej utworzeniem, jak i po jej utworzeniu. Należy jednak zaznaczyć, że wspomniana diecezja powstała 25 marca 1992 roku, a zatem minęło 30 lat odkąd papież Jan Paweł II dokonał reorganizacji struktur kościelnych w Polsce, tworząc m.in. diecezję bielsko-żywiecką.

Praca doktorska zatytułowana *Religijno-społeczny wymiar kultu relikwii w diecezji bielsko-żywieckiej. Studium pastoralno-socjologiczne*, została napisana przez ks. Krzysztofa Wilka w 2022 roku na seminarium naukowym z Katolickiej Nauki Społecznej. Jej promotorem jest ks. prof. dr hab. Tadeusz Borutka. Liczy 214 stron tekstu oraz 27 stron aneksów.

Rozprawa stanowi próbę odpowiedzi na pytanie: czy kult relikwii jest istotny dla katolików XXI wieku diecezji bielsko-żywieckiej i jaki ma wpływ na ich rozwój duchowy? Zebrane materiały w szczególny sposób nadawały się do przebadania przy zastosowaniu metody analityczno-syntetycznej oraz historyczno-porównawczej, przy czym ta ostatnia okazała się szczególnie pożyteczna.

Tematyka kultu relikwii została przedstawiona w pięciu rozdziałach. Punktem wyjściowym rozważań było ukazanie miejsca i roli kultu relikwii w pogłębianiu pobożności osobistej i wspólnotowej ludzi wierzących niezależnie od ich przynależności religijnej.

W rozdziale drugim dokonano inwentaryzacji relikwii w diecezji bielsko-żywieckiej oraz podjęto temat historii relikwii przed i po powstaniu diecezji i zaprezentowano relikwie cieszące się aktualnie największym kultem w diecezji, a także wskazano przyczyny takiego stanu rzeczy.

W rozdziale trzecim przedstawiono wyniki badań nad podstawowymi zagadnieniami podniesionymi w kwestionariuszu ankietowym, co pozwoliło sporządzić diecezjalny spis relikwii posiadanych przez parafie i form czci jaka na terenie tych parafii jest oddawana świętym i błogosławionym.

W rozdziale czwartym zaprezentowano personalistyczne aspekty kultu relikwii i ich wpływ na ożywienie życia religijnego diecezji bielsko-żywieckiej. Opisano jak czczeni są w diecezji jej święci patronowie: Maksymilian Kolbe, Jan Sarkander i Jan Kanty. Zwrócono również uwagę na postać świętego arcybiskupa Lwowa Józefa Bilczewskiego, który jest związany z diecezją bielsko-żywiecką przez miejsce narodzenia oraz na błogosławione: Celinę Borzęcka i Małgorzatę Łucję Szewczyk, których groby znajdują się w diecezji.

W rozdziale piąty ukazano komunijną rolę relikwii w pogłębianiu wiary i ożywianiu duchowych ról wspólnotowych na obszarze Podbeskidzia, która stanowi istotny czynnik integracji życia narodowego z życiem religijnym.

Wydaje się, że w pracy rzetelnie przedstawiono wszystkie podjęte zagadnienia i zrealizowano wszystkie zamierzone cele.

Ks. Krzysztof W. 16